

מרגלית יוסף ("יוסי")

בן מאיר (ממתנדבי הגדוד העברי מאמריקה במלחמת-עולם א') ומרים (מבית רוזין מחדרה). נולד בא' בסיון תרפ"ד (3.6.1924) בירושלים. התחנך בבית-הספר העממי "תחכמוני", בגימנסיה העברית ברחביה, בבית-הספר התיכון בבית-הכרם וגם עבר קורס בבית-הספר "כדורי". נתגלו בו נטיות למוסיקה ולאמנות הבמה ויעצוהו להשתלם בחוץ-לארץ, אך החובה למולדת קדמה אצלו לכל. את שנת-השירות עשה

בהכשרה פלמ"חית של "המכבי הצעיר" בגבעת-חיים. התמחה בענפי-משק שונים, יצא גם לעבודה שכירה, והשתתף בפעולות המאבק בגבעת-אולגה, בהזעקת עזרה לגבעת-חיים בעת המצור הבריטי, בפעולות ההעפלה וכו'. עשה עוד שנה בקבוצת "הסוללים" ברעננה. נשא בעול המשק בעבודה ובהנהלה, וגם יצא לעבודות-חוץ למען פרנסת הקבוצה. חזר לשירות פעיל בפלמ"ח בירושלים — בליווי שיירות וכו' בתנאים הקשים של חורף תש"ה. לאמו החרדה לו היה אומר: "לך אני בן יחיד, אבל למולדת — אחד מרובות". גם בפלמ"ח הוטלו עליו תפקידים הנהלתיים ומשקיים, נוסף לפעולות הקרביות שסירב להימנע מהן, ובלכתו לישיבת מטה גדודו בעוניני כלכלת החיילים נהרג בהתפוצצות בבנין הסוכנות ביום ל' באדר א' תש"ח (11.3.1948). נקבר בסנהדריה בירושלים בא' באדר ב' תש"ח. ביום ה' באלול תשי"א (6.9.1951) הועבר למנוחת-עולמים להר-הרצל בירושלים.